

VARIANTA 1

**PROBA SCRISĂ DE EVALUARE A CUNOȘTINȚELOR
LA PROGRAMUL DE STUDII UNIVERSITARE DE MASTER PROFESIONAL
PENTRU FORMAREA OFIȚERILOR DE POLIȚIE
„Științe penale în asigurarea ordinii și siguranței publice”**

1.	Legea penală temporară:	
	a.	se aplică infracțiunii săvârșite în timpul când era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp;
	b.	nu se aplică infracțiunii săvârșite în timpul când era în vigoare, dacă fapta nu a fost urmărită în acel interval de timp;
	c.	nu se aplică infracțiunii săvârșite în timpul când era în vigoare, dacă fapta nu a fost judecată în acel interval de timp.
2.	Legea penală română:	
	a.	nu se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română;
	b.	se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, numai dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani;
	c.	se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, și în cazul în care pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani.
3.	Fapta este săvârșită cu intenție și atunci când:	
	a.	făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;
	b.	făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și, deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui;
	c.	fapta constând într-o acțiune sau inacțiune intenționată produce un rezultat mai grav, care se datorează culpei făptuitorului.
4.	Există concurs real de infracțiuni:	
	a.	când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele;
	b.	când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc, realizează conținutul mai multor infracțiuni;
	c.	când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni.
5.	Există recidivă și atunci când:	
	a.	după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii de un an sau mai mare și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de mai mare de un an;
	b.	după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune din culpă, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare;
	c.	după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare,

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

		condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare.
6.	La stabilirea stării de recidivă se ține seama de hotărârile de condamnare privitoare la:	
	a.	faptele care nu mai sunt prevăzute de legea penală;
	b.	infracțiunile săvârșite cu intenție depășită;
	c.	infracțiunile amnistiate.
7.	Liberarea condiționată:	
	a.	poate fi dispusă, în cazul detențiunii pe viață dacă cel condamnat a executat efectiv 15 de ani de detențiune;
	b.	nu poate fi dispusă în cazul detențiunii pe viață;
	c.	în cazul detențiunii pe viață, este condiționată, și de îndeplinirea integrală a obligațiilor civile, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească.
8.	Efectul cauzelor de neimputabilitate:	
	a.	nu se extind asupra participanților;
	b.	se pot extinde asupra participanților;
	c.	se extind, întotdeauna, asupra participanților.
9.	Este pedeapsă principală:	
	a.	amenda;
	b.	degradarea militară;
	c.	publicarea hotărârii de condamnare.
10.	Dacă la data pronunțării hotărârii de condamnare inculpatul a împlinit vârsta de 65 de ani:	
	a.	în locul detențiunii pe viață i se poate aplica pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani și pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă;
	b.	în locul detențiunii pe viață i se aplică pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani și pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă;
	c.	în locul detențiunii pe viață i se aplică amânarea executării pedepsei sub supraveghere.
11.	Pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării unor drepturi se execută:	
	a.	după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei;
	b.	după executarea pedepsei închisorii;
	c.	din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.
12.	Când în cazul aceleiași infracțiuni sunt incidente una sau mai multe cauze de reducere a pedepsei și una sau mai multe cauze de majorare a pedepsei:	
	a.	limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la tentativă, circumstanțe atenuante și cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine, după care limitele de pedeapsă rezultate se majorează prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la circumstanțe agravante, infracțiune continuată, concurs sau recidivă;
	b.	limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se majorează prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la circumstanțe agravante, infracțiune continuată, concurs sau recidivă după care limitele de pedeapsă rezultate se reduc prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la tentativă, circumstanțe atenuante și cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine;

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

	c.	limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se majorează și apoi de reduc alternativ prin aplicarea a dispozițiilor privitoare la circumstanțe agravante, infracțiune continuată, concurs sau recidivă cu dispozițiile privitoare la tentativă, circumstanțe atenuante și cazuri speciale.
13.		Fapta persoanei A de a ucide pe persoana B:
	a.	nu poate constitui, în nicio împrejurare, infracțiunea de omor calificat;
	b.	poate constitui infracțiunea de ucidere din culpă;
	c.	nu poate constitui, în nicio împrejurare, infracțiunea de omor.
14.		În cazul infracțiunii de lovire sau alte violențe:
	a.	urmarea imediată poate fi reprezentată de o stare de pericol abstract pentru valoarea socială protejată;
	b.	împăcarea înlătură răspunderea penală;
	c.	acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu.
15.		Infracțiunea de vătămare corporală din culpă:
	a.	poate fi o infracțiune complexă;
	b.	nu poate fi reținută în concurs real cu o infracțiune de vătămare corporală;
	c.	nu poate fi reținută în concurs real cu o infracțiune de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.
16.		Infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal:
	a.	în varianta cea mai gravă, are ca și urmare imediată moartea victimei;
	b.	nu este susceptibilă de tentativă, în nicio variantă de incriminare;
	c.	nu poate fi comisă în coautorat, ca formă a participației penale.
17.		Fapta persoanei A, care, îndeplinind condițiile generale ale răspunderii penale, nejustificat și imputabil, determină pe persoana B, despre care știa că este majoră, fiind vecina sa, prin inducere în eroare, să înceapă practicarea prostituției, duce la reținerea în sarcina persoanei A a infracțiunii de:
	a.	proxenetism;
	b.	trafic de minori;
	c.	trafic de persoane.
18.		Raportul sexual săvârșit prin constrângere poate constitui infracțiunea de:
	a.	viol, în varianta cea mai gravă, dacă fapta a avut ca urmare imediată moartea victimei;
	b.	agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, în varianta cea mai gravă, dacă fapta a avut ca urmare imediată moartea victimei;
	c.	agresiune sexuală, în varianta cea mai gravă, dacă fapta a avut ca urmare imediată moartea victimei.
19.		Infracțiunea de furt:
	a.	poate fi comisă, în calitate de autor, de orice persoană care îndeplinește condițiile generale ale răspunderii penale, cu excepția persoanei căreia bunul mobil, care constituie obiectul material al infracțiunii, îi aparține în tot sau în parte, în sarcina acestei din urmă persoane neputându-se reține, în nicio împrejurare, această calitate;
	b.	poate avea ca obiect material un înscris;
	c.	se reține în sarcina persoanei A, care, îndeplinind condițiile generale ale răspunderii penale, nejustificat și imputabil, ia un bun mobil din posesia persoanei B, fără consimțământul acesteia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, prin punerea persoanei B în stare de inconștiență, prin folosirea unei arme.
20.		Infracțiunea de înșelăciune:

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

	a.	se va reține, în varianta de bază, dacă fapta de înșelăciune este săvârșită prin folosirea de nume sau de calități mincinoase;
	b.	se poate comite prin însușirea pe nedrept a unui bun mobil al altuia, de către cel căruia i-a fost încredințat în baza unui titlu și cu un anumit scop;
	c.	se poate comite prin publicarea de anunțuri fictive online care a avut drept consecință producerea unei pagube, fără ca prin această activitate să se intervină asupra sistemului informatic sau asupra datelor informatice prelucrate de acest sistem informatic.
21.	Infrațiunea de distrugere:	
	a.	nu poate avea ca obiect material un bun mobil care aparține făptuitorului;
	b.	nu poate avea ca obiect material un bun imobil care aparține făptuitorului;
	c.	poate avea ca obiect material un bun mobil sau imobil aparținând altuia.
22.	Fapta persoanei A, care, îndeplinind condițiile generale ale răspunderii penale, nejustificat și imputabil, amenință, în mod nemijlocit, cu moartea pe polițistul aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, va duce la reținerea în sarcina acestei persoane a infrațiunii de:	
	a.	amenințare;
	b.	ultraaj;
	c.	ultraaj în concurs formal cu infrațiunea de amenințare.
23.	Din perspectiva normei de incriminare, legiuitorul nu impune, pentru existența infrațiunii, ca autorul să aibă o anumită calitate la momentul comiterii faptei, în cazul infrațiunii de:	
	a.	nedenunțare;
	b.	omisiunea sesizării;
	c.	mărturie mincinoasă.
24.	Nu constituie infrațiune:	
	a.	fapta de primire de bani sau de alte foloase, care nu i se cuvin, direct, pentru sine, de către un funcționar public, în legătură cu îndeplinirea unui act contrar îndatoririlor de serviciu, dacă funcționarul public a denunțat fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta;
	b.	fapta de dare de mită, dacă mituitorul denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta;
	c.	fapta de dare de bani sau alte foloase, care nu i se cuvin, unui funcționar public, direct, pentru sine, în legătură cu îndeplinirea unui act contrar îndatoririlor de serviciu ale funcționarului public respectiv, dacă persoana care a dat banii sau foloasele respective a fost constrânsă prin orice mijloace de către acel funcționar public care a luat mita.
25.	Partea civilă poate mări sau micșora întinderea pretențiilor:	
	a.	până la începerea cercetării judecătorești la prima instanță de judecată;
	b.	până la terminarea dezbaterilor în apel;
	c.	până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță de judecată.
26.	În cursul urmăririi penale, acțiunea penală se stinge printr-o soluție de:	
	a.	achitare sau renunțare la aplicarea pedepsei;
	b.	clasare sau renunțare la urmărirea penală;
	c.	amânarea aplicării pedepsei sau încetarea procesului penal.
27.	În faza de urmărire penală, dobândirea calității de suspect se face:	
	a.	odată cu înregistrarea plângerii persoanei vătămate la organul de urmărire penală;

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

	b.	odată cu începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut;
	c.	atunci când urmărirea penală a fost începută, iar organul de urmărire penală constată că există probe din care rezultă bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) CPP (cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale), dispunând ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de acea persoană.
28.	Suspendarea urmăririi penale se dispune:	
	a.	de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță;
	b.	și în situația în care există un impediment legal temporar pentru punerea în mișcare a acțiunii penale față de o persoană;
	c.	de către organul de cercetare penală prin ordonanță.
29.	În cazul în care, după începerea urmăririi penale, organul de cercetare penală constată fapte noi în sarcina suspectului, dispune:	
	a.	extinderea acțiunii penale cu privire la faptele noi;
	b.	schimbarea încadrării juridice, fiind obligat să-l informeze pe judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță, despre această dispoziție;
	c.	extinderea urmăririi penale, fiind obligat să supună această dispoziție confirmării motivate a procurorului care supraveghează urmărirea penală.
30.	Soluționarea plângerii îndreptate împotriva soluției de clasare dispuse în faza de urmărire penală, se va face de către judecătorul de cameră preliminară, potrivit dispozițiilor art. 341 CPP:	
	a.	în camera de consiliu, fără participarea procurorului, a petentului sau a intimaților;
	b.	prin respingerea plângerii, dacă aceasta este tardivă sau inadmisibilă sau, după caz, nefondată, în cauzele în care nu s-a pus în mișcare acțiunea penală, pronunțându-se prin încheiere definitivă;
	c.	prin admiterea plângerii, pronunțându-se prin încheiere definitive prin care desființează soluția atacată și dispune începerea judecății cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente, trimițând dosarul spre repartizare aleatorie.
31.	Trimiterea unei cauzei penale la un parchet egal în grad se poate dispune:	
	a.	doar la cererea procurorului care efectuează urmărirea penală în cauză;
	b.	doar la cererea judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță;
	c.	când există o suspiciune rezonabilă că activitatea de urmărire penală este afectată din pricina împrejurărilor cauzei.
32.	Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:	
	a.	să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa de către organul judiciar care a dispus măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;
	b.	să nu depășească o anumită limită teritorială, fixată de organul judiciar, decât cu încuviințarea prealabilă a acestuia;

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

	c.	să comunice periodic informații relevante despre mijloacele sale de existență.
33.	Instanța dispune reunirea cauzelor:	
	a.	când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană;
	b.	în cazul infracțiunii continuate;
	c.	când între două sau mai multe infracțiuni există legătură și reunirea cauzelor se impune pentru buna desfășurare a justiției.
34.	Instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (5) CPP:	
	a.	în caz de încetare a procesului penal în baza dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. e) CPP (lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale);
	b.	în caz de achitare în baza dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) CPP (fapta nu există);
	c.	în caz de achitare în baza dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) CPP teza a doua (fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege).
35.	Judecătorul de cameră preliminară este judecătorul care, în cadrul instanței, potrivit competenței acesteia:	
	a.	soluționează plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimiteră în judecată;
	b.	soluționează, în cursul urmăririi penale, cererile, propunerile, plângerile, contestațiile sau orice alte sesizări privind măsurile asigurătorii;
	c.	soluționează, în cursul urmăririi penale, cererile, propunerile, plângerile, contestațiile sau orice alte sesizări privind măsurile preventive.
36.	Curtea de apel judecă în primă instanță:	
	a.	infracțiunile de spălare a banilor și infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;
	b.	infracțiunile cu privire la care urmărirea penală a fost efectuată de către Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau Direcția Națională Anticorupție, dacă nu sunt date prin lege în competența altor instanțe ierarhic superioare;
	c.	infracțiunile săvârșite de auditorii publici externi.
37.	În conformitate cu prevederile Constituției României din 1991, republicată în 2003, funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, altele decât cele electivă, pot fi ocupate, în condițiile legii, de către:	
	a.	persoanele care au cetățenie română și domiciliul în țară;
	b.	persoanele care au cetățenie română ori cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene și care domiciliază în România;
	c.	persoanele care au cetățenia română cu domiciliul în țară sau străinătate, dacă au rezidență legală în statul în care locuiesc efectiv.
38.	În acord cu prevederile Constituției României din 1991, republicată în 2003, dreptul la învățătură este asigurat prin unități de stat, particulare și confesionale, în condițiile legii. În acest sens:	
	a.	în fiecare an, până la data de 01 septembrie, Ministerul Educației Naționale este obligat să identifice și să înmatriculeze în Registrul Matricol Unic toți minorii cu vârsta de peste 6 ani (impliniți până la data primei zile a anului școlar) în una din formele de educație precizate mai sus;

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

	b.	statul asigură libertatea învățământului religios, potrivit cerințelor specifice fiecărui cult. În școlile de stat, învățământul religios este organizat și garantat prin lege;
	c.	statul trebuie asigure în fiecare an locuri finanțate de la bugetul de stat fiecărei instituții educaționale din cele precizate (de stat, particulare, confesionale), în conformitate cu bugetele aprobate ale acestora, prin intermediul Ministerului Educației Naționale.
39.	În conformitate cu prevederile Constituției României din 1991, revizuită în anul 2003, cetățenii români au îndatorirea de apărare a țării în următoarele condiții:	
	a.	prin îndeplinirea stagiului militar obligatoriu începând cu vârsta de 18 ani, în condițiile stabilite prin Ordin al Ministrului Apărării Naționale;
	b.	pentru a putea fi încorporați cetățenii români, în vederea exercitării atribuției de apărare a țării, este necesar un referendum de modificare a prevederilor Constituției României, organizat de Parlamentul României în condițiile Legii nr. 3/2000 privind organizarea referendumului;
	c.	prin încorporare de la vârsta de 20 de ani până la vârsta de 35 de ani, în condițiile legii organice, cu excepția militarilor voluntari.
40.	În sensul art.18 din <i>Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române</i> , Autoritatea Teritorială de Ordine Publică nu are printre atribuții:	
	a.	sesizează și propune măsuri de înlăturare a deficiențelor din activitatea de poliție;
	b.	elaborează anual un raport asupra eficienței activității unităților de poliție, care se dă publicității;
	c.	elaborează un raport asupra problemelor operative ale poliției.
41.	Potrivit art. 26 din <i>Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române</i> , Poliția Română are ca atribuții principale:	
	a.	culegerea de informații în vederea cunoașterii, prevenirii și combaterii infracțiunilor, precum și a altor fapte ilicite;
	b.	culegerea de informații doar pentru constatarea faptelor penale și efectuează cercetări în legătură cu acestea;
	c.	culegerea de informații doar pentru constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale, potrivit legii.
42.	În sensul prevederilor art.27 ⁷ din <i>Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului</i> , delegarea polițistului poate fi dispusă:	
	a.	pentru o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice într-o perioadă de 12 luni, fără acordul scris al polițistului;
	b.	pentru o perioadă de cel mult 6 luni într-o perioadă de 12 luni;
	c.	pentru o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-o perioadă de 12 luni.
43.	În conformitate cu art.45 din <i>Legea nr. 360/2002</i> , datele și informațiile clasificate obținute de polițist în timpul exercitării atribuțiilor profesionale nu pot fi făcute publice pe o perioadă de:	
	a.	3 ani de la încetarea raporturilor sale de serviciu, dacă legea nu prevede altfel;
	b.	5 ani de la încetarea raporturilor sale de serviciu, dacă legea nu prevede altfel;
	c.	1 an de la încetarea raporturilor sale de serviciu, dacă legea nu prevede altfel.
44.	Potrivit art.62 ⁷ din <i>Legea nr. 360/2002</i> , polițistul se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare, pe o perioadă de:	
	a.	6 luni de la aplicarea sancțiunii disciplinare constând în mustrare scrisă;
	b.	1 an de la aplicarea sancțiunii disciplinare constând în mustrare scrisă;
	c.	5 ani de la data aplicării sancțiunii de destituire din poliție.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

45.	În sensul prevederilor art.69 din <i>Legea nr. 360/2002</i> , pe timpul stării de urgență, de asediu, de mobilizare și pe timp de război, raporturile de serviciu ale polițistului pot înceta:
a.	la împlinirea limitei de vârstă în grad profesional;
b.	la numirea într-o altă funcție publică;
c.	la cerere.
46.	În sensul prevederilor art.26 din <i>Legea nr. 360/2002</i> , evaluarea de serviciu se realizează, prin excepție, și pentru o perioadă mai mică de un an, în următoarea situație:
a.	la modificarea sau suspendarea raportului de serviciu, care produce consecințe pe o perioadă mai mare de 30 de zile calendaristice;
b.	la modificarea sau suspendarea raportului de serviciu, care produce consecințe pe o perioadă mai mare de 30 de zile calendaristice, sau la încetarea raportului de serviciu;
c.	la modificarea sau suspendarea raportului de serviciu, care produce consecințe pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice, sau la încetarea raportului de serviciu.
47.	În sensul prevederilor art.44 din <i>Legea nr. 360/2002</i> , polițistul este obligat:
a.	să se prezinte la programul de lucru stabilit, dar nu și în afara acestuia;
b.	să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate;
c.	să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, în orice situație.
48.	În conformitate cu art.56 din <i>Legea nr. 360/2002</i> , polițistul este absolvit de orice răspundere, dacă:
a.	prin exercitarea, în limitele legii, a atribuțiilor de serviciu, a cauzat suferințe sau vătămări unor persoane ori a adus prejudicii patrimoniului acestora;
b.	prin exercitarea, în afara limitelor legii, a atribuțiilor de serviciu, a cauzat suferințe sau vătămări unor persoane ori a adus prejudicii patrimoniului acestora;
c.	prin exercitarea atribuțiilor de serviciu, a cauzat cu vinovăție suferințe sau vătămări unor persoane.
49.	Conform art. 2 Regulamentul (UE) 2016/679 se aplică :
a.	prelucrării categoriilor de date cu caracter personal, efectuată total sau parțial prin mijloace neautomatizate, care fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor, de către statele membre atunci când desfășoară activități care intră sub incidența capitolului 2 al titlului V din Tratatul UE;
b.	prelucrării datelor cu caracter personal, efectuată total prin mijloace automatizate, care fac parte dintr-un sistem de evidență a categoriilor de date sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor, de către autoritățile competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor, sau al executării sancțiunilor penale, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și al prevenirii acestora;
c.	prelucrării datelor cu caracter personal, efectuată total sau parțial prin mijloace automatizate, precum și prelucrării prin alte mijloace decât cele automatizate a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor.
50.	Conform art. 4 din Regulamentul (UE) 2016/679 „date genetice” înseamnă:

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

	a. datele cu caracter personal referitoare la caracteristicile genetice moștenite sau dobândite ale unei persoane fizice, care oferă informații unice privind fiziologia sau sănătatea persoanei respective și care rezultă în special în urma unei analize a unei mostre de material biologic recoltate de la persoana în cauză; b. date cu caracter personal referitoare la caracteristicile genetice moștenite sau dobândite ale unei persoane fizice care rezultă în urma unor tehnici de prelucrare specifice referitoare la caracteristicile fizice, fiziologice sau comportamentale ale unei persoane fizice care permit sau confirmă identificarea unică a respectivei persoane; c. date cu caracter personal referitoare la caracteristicile genetice moștenite sau dobândite ale unei persoane fizice, legate de sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, care rezultă în urma unor tehnici de prelucrare specifice și care oferă informații generale privind fiziologia persoanei respective.
51.	Conform art. 5 din Regulamentul (UE) 2016/679 datele cu caracter personal sunt păstrate: a. într-o formă care poate permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care dacă este necesar, poate depăși perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele, și care ulterior pot fi prelucrate în funcție de scopul operatorului sau al persoanei împuternicite, fără punerea în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în prezentul regulament în vederea garantării drepturilor și libertăților persoanei vizate („limitări legate de stocare”); b. într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele; datele cu caracter personal pot fi stocate pe perioade mai lungi în măsura în care acestea vor fi prelucrate exclusiv în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, în conformitate cu articolul 89 alineatul (1), sub rezerva punerii în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în prezentul regulament în vederea garantării drepturilor și libertăților persoanei vizate („limitări legate de stocare”); c. într-o formă care nu permite identificarea altor persoane vizate pe o perioadă care, dacă este necesar, poate depăși perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele; datele cu caracter personal pot fi stocate pe perioade mai lungi decât cele prevăzute, în scopuri care exclud arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, în conformitate cu articolul 89 alineatul (1), sub rezerva punerii în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în prezentul regulament în vederea garantării drepturilor și libertăților persoanei vizate („limitări legate de stocare”).
52.	Conform art. 12 din Regulamentul (UE) 2016/679 operatorul furnizează persoanei vizate informații privind: a. acțiunile întreprinse în urma unei solicitări exprese în temeiul articolelor 15-22, cu întârzieri rezonabil justificate și în orice caz în cel mult două luni de la primirea cererii. Această perioadă poate fi prelungită cu trei luni atunci când este necesar, ținându-se seama de complexitatea și numărul cererilor. Operatorul informează persoana vizată cu privire la orice astfel de prelungire, în termen de două luni de la primirea cererii, prezentând și motivele întârzierii. În cazul în care persoana vizată introduce o cerere în format electronic, informațiile sunt furnizate doar în format letric, cu excepția cazului în care persoana vizată solicită un alt format;

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

	b. acțiunile întreprinse în urma unei cereri în temeiul articolelor 15-22, de îndată, fără nici o întârziere și în orice caz în cel mult 15 zile de la primirea cererii. Această perioadă poate fi prelungită cu maxim o lună atunci când este necesar, ținându-se seama de complexitatea și numărul cererilor. Operatorul informează persoana vizată cu privire la orice astfel de prelungire, în termen de cel mult 15 zile de la primirea cererii, prezentând și motivele întârzierii. În cazul în care persoana vizată introduce o cerere în format electronic, informațiile sunt furnizate în format electronic acolo unde este posibil, cu excepția cazului în care persoana vizată solicită un alt format; c. acțiunile întreprinse în urma unei cereri în temeiul articolelor 15-22, fără întârzieri nejustificate și în orice caz în cel mult o lună de la primirea cererii. Această perioadă poate fi prelungită cu două luni atunci când este necesar, ținându-se seama de complexitatea și numărul cererilor. Operatorul informează persoana vizată cu privire la orice astfel de prelungire, în termen de o lună de la primirea cererii, prezentând și motivele întârzierii. În cazul în care persoana vizată introduce o cerere în format electronic, informațiile sunt furnizate în format electronic acolo unde este posibil, cu excepția cazului în care persoana vizată solicită un alt format.
53.	Conform art. 14 (1) din Regulamentul (UE) 2016/679, în cazul în care datele cu caracter personal nu au fost obținute de la persoana vizată, operatorul furnizează persoanei vizate următoarele informații: a. identitatea și datele de contact ale operatorului și, după caz, ale reprezentantului acestuia; datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor, după caz; scopurile în care sunt prelucrate datele cu caracter personal, precum și temeiul juridic al prelucrării; categoriile de date cu caracter personal vizate; destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor cu caracter personal, după caz; dacă este cazul, intenția operatorului de a transfera date cu caracter personal către un destinatar dintr-o țară terță sau o organizație internațională și existența sau absența unei decizii a Comisiei privind caracterul adecvat sau, în cazul transferurilor menționate la articolul 46 sau 47 sau la articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf, o trimitere la garanțiile adecvate sau corespunzătoare și la mijloacele de a obține o copie a acestora, în cazul în care acestea au fost puse la dispoziție; b. identitatea operatorului sau ale reprezentantului acestuia; responsabilului cu protecția datelor, după caz; scopurile și mijloacele în care sunt prelucrate datele cu caracter personal, precum și temeiul juridic al prelucrării; în cazul în care prelucrarea se face în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (f), interesele legitime urmărite de operator sau de o parte terță; destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor cu caracter personal; fără a oferi informații despre intenția operatorului de a transfera date cu caracter personal către o țară terță sau o organizație internațională și existența sau absența unei decizii a Comisiei privind caracterul adecvat sau, în cazul transferurilor menționate la articolul 46 sau 47 sau la articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf, o trimitere la garanțiile adecvate sau corespunzătoare și la mijloacele de a obține o copie a acestora, în cazul în care acestea au fost puse la dispoziție; c. identitatea și datele de contact ale operatorului sau ale reprezentantului acestuia; datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor; scopurile și mijloacele în care sunt prelucrate datele cu caracter personal, precum și temeiul juridic al prelucrării; în cazul în care prelucrarea se face în temeiul articolului 6

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

		alineatul (1) litera (f), interesele legitime urmărite de operator sau de o parte terță; destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor cu caracter personal; fără a oferi informații despre intenția operatorului de a transfera date cu caracter personal către o țară terță sau o organizație internațională și existența sau absența unei decizii a Comisiei privind caracterul adecvat sau, în cazul transferurilor menționate la articolul 46 sau 47 sau la articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf, o trimitere la garanțiile adecvate sau corespunzătoare și la mijloacele de a obține o copie a acestora, în cazul în care acestea au fost puse la dispoziție, orice alte date solicitate de persoana vizată.
54.	Conform art. 20 din Regulamentul (UE) 2016/679 persoana vizată are dreptul de a primi datele cu caracter personal care o privesc și pe care le-a furnizat operatorului într-un format structurat, utilizat în mod curent și care poate fi citit automat și are dreptul de a transmite aceste date altui operator, fără obstacole din partea operatorului căruia i-au fost furnizate datele cu caracter personal, în cazul în care:	
	a.	prelucrarea se bazează pe consimțământ în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 9 alineatul (2) litera (a) sau pe un contract în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b); și prelucrarea este efectuată prin mijloace automate;
	b.	prelucrarea nu se bazează pe consimțământ în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 9 alineatul (2) litera (a) sau pe un contract în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b); prelucrarea este efectuată prin mijloace neautomate, prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini executate în interes public sau în cadrul exercitării unei autorități oficiale cu care este investit operatorul;
	c.	prelucrarea nu se bazează pe consimțământ în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 9 alineatul (2) litera (a) sau pe un contract în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b); prelucrarea nu este efectuată prin mijloace automate, prelucrarea aduce atingere drepturilor și libertăților altora.
55.	Conform prevederilor art. 4 din Legea nr. 182 din 12 aprilie 2002 privind protecția informațiilor clasificate, principalele obiective ale protecției informațiilor clasificate sunt:	
	a.	protejarea informațiilor clasificate împotriva acțiunilor de spionaj, compromitere sau acces autorizat, alterării sau modificării conținutului acestora, precum și împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; nerealizarea securității sistemelor informatice și de transmitere a informațiilor clasificate;
	b.	protejarea informațiilor neclasificate împotriva acțiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conținutului acestora, precum și împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; realizarea securității sistemelor informatice și de transmitere a informațiilor clasificate;
	c.	protejarea informațiilor clasificate împotriva acțiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conținutului acestora, precum și împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; realizarea securității sistemelor informatice și de transmitere a informațiilor clasificate.
56.	Conform prevederilor art. 2 din Hotărârea nr. 585 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, echivalența informațiilor naționale clasificate Secret, cu informațiile NATO clasificate este:	
	a.	NATO confidential;
	b.	NATO secret;
	c.	NATO top secret.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

VARIANTA 1

57.	Conform prevederilor art. 23 din Hotărârea nr. 585 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, informațiile clasificate despre care s-a stabilit cu certitudine că sunt compromise sau iremediabil pierdute vor fi:
	a. distruse;
	b. trecute la o altă clasă sau nivel de secretizare;
	c. declassificate.
58.	Conform prevederilor art. 13 din Legea nr. 182 din 12 aprilie 2002 privind protecția informațiilor clasificate, solicitarea certificatului de securitate este obligatorie pentru:
	a. persoanele cu atribuții de conducere;
	b. persoanele cu atribuții nemijlocite în domeniul protecției informațiilor clasificate;
	c. persoanele cu atribuții de executie.
59.	Conform prevederilor art. 16 din Legea nr. 182 din 12 aprilie 2002 privind protecția informațiilor clasificate, protecția informațiilor secrete de stat este o obligație ce revine:
	a. persoanelor neautorizate care intră în posesia acestora;
	b. persoanelor autorizate care le emit, le gestionează sau care intră în posesia acestora;
	c. persoanelor autorizate care le emit, le gestionează sau care nu intră în posesia acestora.
60.	Conform prevederilor art. 26 din Hotărârea nr. 585 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, transmiterea informațiilor clasificate către alți utilizatori se va efectua numai dacă aceștia dețin:
	a. certificate de securitate sau autorizații de acces corespunzător nivelului de secretizare;
	b. permise de acces;
	c. legitimații de acces la informațiile clasificate.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

Nr.	a	b	c
1		☒	

	GRILĂ DE RĂSPUNSURI - Facultatea de Poliție - Masterat Profesional Concurs de admitere la Academia de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" 2026	
--	---	--

Numele:
Prenumele:

CNP candidat:
C.U.I. candidat:

C.U.I. martor:

Semnătura martor:

	Nume și prenume corectori	Semnături corectori
1		
2		

	Puncte în cifre și litere

Nr	a	b	c
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			

Nr	a	b	c
31			
32			
33			
34			
35			
36			
37			
38			
39			
40			
41			
42			
43			
44			
45			
46			
47			
48			
49			
50			
51			
52			
53			
54			
55			
56			
57			
58			
59			
60			

Am luat la cunoștință că am obținut	
Semnătură candidat	puncte